

centrum for den største ustabilitet, der overhovedet findes noget sted i verden, og at det kan være årsagen til, at Rusland måske er den sikkerhedstrussel.

Jeg mener: Hvem er egentlig talt in charge? Hvem er det, der bestemmer i Moskva? Man kunne jo sende et brev til Moskva og stille det til hvem det end måtte interessere, for der er jo på nuværende tidspunkt ikke nogen, der ved, om hr. Jeltsin ligger på det ene eller det andet hospital, hvem der åbner brevene, eller hvem der besvarer dem i hans navn. Men det skal jeg nok komme ind på senere.

Og så pointerer hr. Gert Petersen – det er jo fint nok – at Ukraine er under vældigt pres fra russisk side. Det er så rigtigt, som det er sagt. Rusland prøver hele tiden på at få Ukraine med i SNG, som er modsat det, der er i NATO, og Rusland vil ikke acceptere de baltiske lande. Den slags indrømmer hr. Gert Petersen. Ikke desto mindre siger han, at det ikke skyldes gammelt nag til NATO.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Lad os endelig komme under dobbelt ild, hvis jeg må bruge et militært udtryk. Hr. Melchior skælder ud, fordi jeg har sagt, at man har udpeget Rusland som fjende; det er forkert, og alle siger det modsatte. Fru Annette Just kommer herop og spørger om, hvordan jeg kan se bort fra, at Rusland er en alvorlig sikkerhedstrussel – og sikkerhedstrusler er jo en slags fjender.

Sagen er den – det vil jeg sige til fru Annette Just – at uanset hvad Rusland vil eller ikke vil, er det russiske militær i en så elendig forfatning, at det ikke er i stand til at udrette ret meget andet end at forfalde langsomt eller hurtigt. Rusland er ingen sikkerhedstrussel i dag, og der vil gå adskillige år, inden de overhovedet får kapacitet til at blive det, medmindre man forestiller sig en stor atomkrig selvfølgelig. Men det er i hvert fald ikke noget, som i almindelighed er indgået i kalkulationerne og slet ikke i de lokale konflikter i Europa, som vi jo desværre har set nogle af.

Til hr. Melchior: Det er da meget godt, at vi alle sammen siger – bortset fra fru Annette Just – at de ikke udgør en sikkerhedstrussel og ikke er en fjende. Men vi agerer, som om de er det, og det er det, jeg har fat på, og dér går jeg i sporet af en kendt forsker, som vist ellers i mange andre henseender er uenig med mig, nemlig Frede P. Jensen fra DUPI. Han skrev for et års

tid siden i en artikel om netop dette – og det er så til hr. Estrup – at NATO primært er en militærorganisation, og det er ud fra det, man må drøfte NATO-udvidelsen, som han er modstander af. Så er han i øvrigt uenig med mig, fordi han vil have Danmark ind i Vestunionen og sådan noget; det er bare for at gøre det klart.

Men hans hovedargument var altså, at NATO helt overvejende er en militærorganisation. Og så hjælper det ikke, at hr. Estrup nu kommer og vil trøste sig selv og andre med, at det er NATO ikke så meget mere; det er et nyt NATO osv. osv. Det er rigtigt, at der er nogle strategiske koncepter, der er ændret, men NATO er en militærorganisation, og hvis man læser Washingtontraktaten, er det en traktat om et sikkerheds- og forsvarspolitisk samarbejde.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen der er stadig væk noget holbergsk over hr. Gert Petersens leg med sproget.

Hvis man er en sikkerhedstrussel, behøver man ikke være en fjende. Det er en sikkerhedstrussel, hvis der i et land er stor arbejdsløshed. Og hvis der er meget dårlige sociale forhold – det talte vi om i debatten om Tyrkiet – er det en trussel mod sikkerheden i det land, men de pågældende er ikke éns fjender. Hr. Knud Enggaard talte i sin ordførertale om, at et vakuum, et åbent område i sig selv indebærer en risiko, rummer en fare, men det betyder ikke, at de, der bor der, er éns fjender.

Så den går altså ikke. Der er hverken logik eller sproglig mening i den måde at argumentere på.

Og så er jeg lige blevet gjort opmærksom på, at hr. Per Stig Møller, da vi sidst havde debatten for godt og vel et år siden her i salen, regnede op, hvordan vi også økonomisk støtter Rusland gennem Demokratifonden og Øststøttepuljen, og det drejer sig om hundreder af millioner kroner. Man sender vel ikke sådanne støttebeløb til sine fjender!

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg kan ikke gøre for, at hr. Melchior har nogle sproglige vanskeligheder.

Man talte i årevis om, at Sovjetunionen var en sikkerhedstrussel. Nu taler man om – det var i hvert fald det, fru Annette Just sagde – at Rusland er en sikkerhedstrussel. Nu får jeg at vide, at det ikke må betyde, at der udgår en trussel derfra; det er ikke nogen fjende.